

Com un da Vinci gironí

EVA MARTÍNEZ

Aquesta novel·la sorgeix de l'interès de l'autor per les civilitzacions secretes. Reflecteix la lluita de poders entre les organitzacions maçòniques i eclesiàstiques, concretament l'Opus Dei.

Se situa inicialment a Girona, en ple segle XXI, però, a mesura que avança l'acció, ens traslladarà a Espanya, Itàlia, EUA, Turquia..., a la recerca de la revelació d'un llegat mil·lenari: la troballa d'uns famosos manuscrits, l'any 1947, en unes coves del mar Mort, i que es remunten als orígens del cristianisme.

És una novel·la amena, molt divertida, fàcil de llegir, en què es barregen diferents elements: l'erotisme, la intriga, el misteri, la ciència-ficció i l'humor. Està molt ben documentada, tant en l'àmbit policial i forense com en l'històric. Manté intrigat el lector fins a l'última plana.

El que més impacta és la diversitat de personatges, concretament vint-i-vuit, de diferents ètnies, situats en diversos indrets del món, fet que demostra l'esperit viatger de David de Pedro.

La descripció dels personatges és molt acurada i permet reconèixer-los a

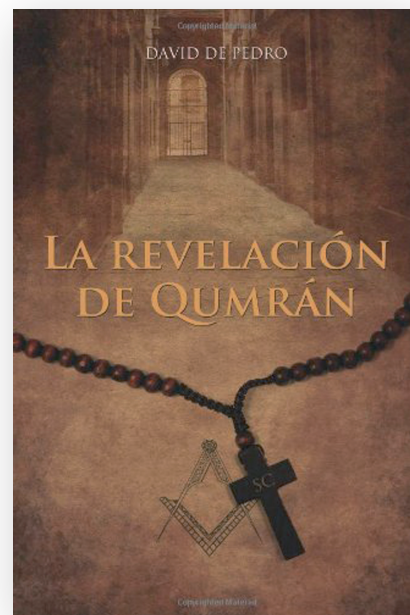
cada moment. A través dels *flashbacks* accedim al seu passat, i això permet que el lector se situï més fàcilment.

El personatge que considero més ben analitzat és el de l'Òscar Garcia, el protagonista, que es veu implicat en tot tipus d'aventures fins al final. M'hi he sentit molt identificada pel seu esperit aventurer, i també amb la Carol Castro, la periodista del llibre, que fa de la investigació el centre de la seva vida.

Vaig tenir l'oportunitat d'assistir a la presentació del llibre el passat 7 de març a la Casa de Cultura de Girona. L'acte fou dirigit per Blai Morell, locutor de RAC1 i crític de cinema; Joan Alsina, actor que va representar Marco Gascón, màxim representant de l'Opus Dei; i Josep Canyet, historiador i arqueòleg.

Segons Blai Morell, «és una obra que té molt a veure amb el cinema, tant per la seva estructura com per les seves referències a altres pel·lícules que has vist a la gran pantalla».

Alguns crítics relacionen aquesta novel·la amb *Les cinquanta ombres de Grey* i *El codi da Vinci*, i manté una certa relació amb l'estil de Francesc Miralles.

DE PEDRO, David

La revelación de Qumrán

Il·lustrat per Josep Camps
i Sergi Batlle

Editor: David Pérez López
Girona, 2012

526 p.

Poden accedir al blog i al *book trailer* els qui encara no han pogut descobrir aquest gran escriptor. S'han venut més de sis-cents exemplars de *La revelación de Qumrán* a Amazon, i el llibre ocupa el dinovè lloc de les obres més venudes en castellà. És una novel·la que promet.

Bones vibracions

XAVIER CASTILLÓN

Des de Quart, passant per Girona, Barcelona, Porto i Berlín, ciutats que han marcat el seu itinerari vital i formatiu, el jove músic i compositor Andreu Vilar Juanola (1984) fa amb el seu disc debut com a líder, *A sol i serena*, una interessant aportació a la renovació generacional del jazz gironí. Vilar, un músic

de sòlida formació en el camp de la percussió, tant clàssica com jazzística, ha apostat decididament pel vibràfon, un instrument amb notoris precedents en la història de jazz, des de Lionel Hampton a Gary Burton o Bobby Hutcherson, que en canvi té poca presència en el jazz català actual, amb brillants excepcions com ara Marc Miralta, que va ser profes-

sor de Vilar al Conservatori del Liceu. *A sol i serena*, un disc que, com suggereix el seu títol s'ha fet sense presses i en harmonia amb els cicles de la natura, ens recorda que el vibràfon és un instrument de percussió amb una gran riquesa harmònica, més encara amb les quatre baquetes que utilitza Vilar per crear acords, al capdavant d'un quartet

El que envolta una batalla

GERARD BUXEDA I MAJORAL

De vegades els títols dels llibres de no ficció són enganyosos. Sovint descriptius, poc o molt atractius depenent dels casos, se'n troben de curiosos que obliguen a llegir el subtítol per saber la temàtica de la qual tracten. En altres llibres, el títol només explica una part del seu contingut. Aquest seria el cas de *La batalla del Ter. 1694*.

La batalla del Ter tingué lloc el 27 de maig de 1694, al llarg de la ribera del Ter dels termes municipals de Verges, Foixà, Gualta i Torroella de Montgrí, entre els exèrcits dels monarques Carles II i Lluís XIV. En la primera part del llibre, escrita per Antonio Espino, s'explica la política exterior francesa durant la segona meitat del segle XVII dins del context europeu, i l'evolució i l'impacte de la Guerra dels Nou Anys a Catalunya, amb especial èmfasi a la Campanya del 1694, que és en la que s'inscriu la batalla del Ter.

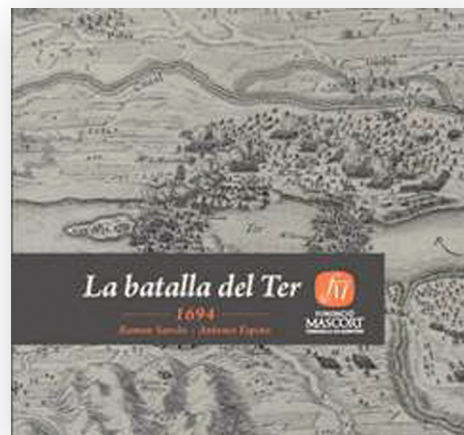
Ramon Sarobe és l'encarregat d'escriure la segona part. Per un costat, parla dels sistemes de reclutament de l'exèrcit francès i hispànic i les seves je-

rarquies, així com de l'evolució de les estratègies militars i de les armes de foc en l'Europa moderna.

Per l'altre costat, com no podia ser menys en un llibre titulat *La batalla del Ter*, se centra en l'esmentada batalla. Sarobe primer descriu i analitza críticament les fonts utilitzades, de les quals destaca la documentació de l'exèrcit francès de la Col·lecció Mascort, que és inclosa en l'extens apèndix. I després explica amb gran precisió i detall el desplegament dels dos exèrcits durant la batalla, i les seves conseqüències per a la població que la sofí i per al desenvolupament de la Guerra dels Nou Anys.

El llibre se centra essencialment en la història militar. Acuradament editat, la majoria de les imatges que conté provenen de la Col·lecció Mascort. S'hi troba a faltar, però, algun mapa per il·lustrar els nombrosos moviments d'exèrcits pel Vell Continent. Amb gran atenció al detall i molt exhaustiu, s'hauria agraït un estil més àgil i planer.

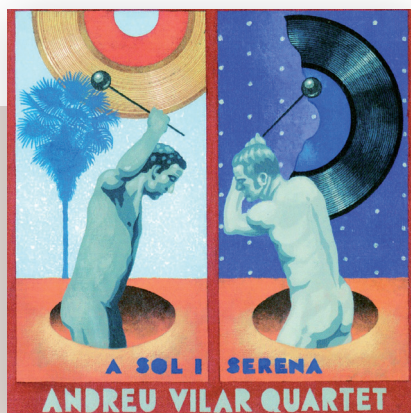
El llibre es tanca amb un epíleg sobre la caiguda d'un meteorit, vist però no trobat, hores abans del començament de la batalla. L'autora del capítol,

SAROBE, Ramon i ESPINO, Antonio **La batalla del Ter. 1694**

Fundació Mascort. 2013
Torroella de Montgrí. 262 p.

Elsa Álvarez, fa una síntesi de la visió científica del meteorit. Durant una època era signe de mal averany. També el considera la primera constància de la caiguda d'un meteorit a Catalunya, ja que s'anticipa al que es veié el dia de Nadal del 1704. De moment, no es té constància de la caiguda de cap altre meteorit a Catalunya, ni a Espanya.

ANDREU VILAR QUARTET **A sol i serena**

Autoeditat
Girona, 2014

poc convencional que completen Vicent Macian (saxòfon), Juan Pablo Balcázar (contrabaix) i Carlos Falanga (bateria).

Andreu Vilar ha compost per a aquest disc, fruit del seu treball de final de carrera al Liceu, vuit temes que evocuen espais naturals de les Gavarres per on passeja amb els seus gossos (*Pas traginer, Els Pimucs*), la seva Girona més personal (*Lorenzana 46, Quedem a L'Arc?*) i les ciutats europees on ha com-

pletat la seva formació musical: Porto li va suggerir *Tudo comença com un sonho* i *Porto Balseiros*, i a Berlín va compondre el tema que dona títol al disc.

L'artista olotí Quim Domene ha creat per a aquest disc autoproduït una portada tan elegant i expressiva com ho és la música de l'Andreu Vilar Quartet: un projecte que és alhora continuador i renovador d'una llarga i rica tradició jazzística.